

MINISTARSTVO POMORSTVA, PROMETA I INFRASTRUKTURE

**NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRIJEVOZU U LINIJSKOM I POVREMENOM OBALNOM POMORSKOM
PROMETU S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U LINIJSKOM I POVREMENOM OBALNOM POMORSKOM PROMETU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst).

II OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Djelatnost obavljanja javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu je djelatnost od osobitog javnog interesa za Republiku Hrvatsku. Ova materija na cjelovit način pravno je uređena Zakonom o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu (Narodne novine, broj 33/2006, 38/2009, 87/2009 i 18/2011) kojim se osigurava redovita povezanost naseljenih otoka s kopnom i naseljenih otoka međusobno s primjerenim brojem dnevnih veza u oba pravca, a sve u cilju zadovoljenja potreba otočana, stvaranja boljih uvjeta za život na otocima i poticanje njihovog razvitka.

Materija obavljanja ove djelatnosti također je pravno uređena i Zakonom o Jadroliniji, Rijeka (Narodne novine, broj 11/96).

Javni prijevoz u linijskom obalnom pomorskom prometu u Republici Hrvatskoj obuhvaća 56 državnih linija (u tome 27 trajektnih, 16 brzobrodskih i 13 brodskih klasičnih linija) u čijem održavanju sudjeluje 13 brodara s flotom od 77 brodova. Radi se o Jadroliniji, Rijeka, trgovačkom društvu u vlasništvu Republike Hrvatske kao najvećem putničkom brodaru i 12 privatnih brodara. Od ukupnog broja linija utvrđenih Odlukom Vlade Republike Hrvatske o određivanju državnih linija u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu, Jadrolinija održava 36 linija (24 trajektne, 5 brodskih i 7 brzobrodskih).

U 2012. godini ukupni broj prevezenih putnika u javnom obalnom linijskom pomorskom prometu iznosio je 11.157.109 putnika, odnosno 2.764.073 vozila. U ukupnom prometu putnika Jadrolinija sudjeluje s oko 84,9%, a u ukupnom prometu vozila s udjelom od oko 86,4%.

Usklađivanje učestalosti putovanja kao i kapaciteta plovila u sezonskom i izvansezonskom razdoblju na državnim linijama u javnom obalnom linijskom pomorskom prometu utvrđuje se Odlukom Vlade Republike Hrvatske o određivanju državnih linija u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu.

Po postojećoj pravnoj regulativi pravo na obavljanje javnog prijevoza temelji se na davanju koncesija, čime su stvorene pretpostavke za tržišni pristup i otvaranje konkurencije u obavljanju javnog obalnog linijskog pomorskog prometa u teritorijalnom moru i unutarnjim morskim vodama Republike Hrvatske. Postupak davanja koncesija provodi se putem objave obavijesti o namjeri davanja koncesije u okviru raspoloživih proračunskih sredstava koja se osiguravaju u državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture u okviru posebne glave – Agencije za obalni linijski pomorski promet.

Zakonom iz 2006. godine osnovana je Agencija za obalni linijski pomorski promet kao glavno regulatorno tijelo Republike Hrvatske glede pitanja linijskog putničkog prometa na Jadranu.

Od ukupno 56 državnih linija od donošenja Zakona iz 2006. godine, do početka 2013. godine koncesionirano je ukupno 12 linija. U razdoblju od ožujka do lipnja 2013. godine proveden je i okončan postupak koncesioniranja preostalih državnih linija čime ukupan broj koncesioniranih državnih linija iznosi 49.

Ugovorom o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji od 9. prosinca 2011. godine, definirana su prijelazna razdoblja za primjenu Uredbe Vijeća broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine o slobodi pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža) i to u odnosu na obalni linijski pomorski prijevoz do 31. prosinca 2016. godine, a za povremeni izletnički prijevoz do 31. prosinca 2014. godine, sve s ciljem kako bi se domaćim brodarima u javnom obalnom linijskom pomorskom prijevozu omogućila priprema za konkurenciju koja ih čeka na zajedničkom europskom tržištu.

S obzirom da djelatnost javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu karakterizira nerentabilnost u poslovanju, proračunskim sredstvima subvencionira se ova djelatnost na način da se sredstva potpore daju u slučajevima kada se na određenoj liniji od ostvarenog prihoda ne mogu pokriti stvarni troškovi, iz čega proizlazi da je davanje koncesija u izravnoj korelaciji s raspoloživim proračunskim sredstvima koja se osiguravaju u pojedinoj proračunskoj godini. Godišnja proračunska sredstva za subvencioniranje ove djelatnosti posljednjih godina kretala su se u sljedećim iznosima: 436,800 mln kuna u 2008. godini, 382,794 mln kuna u 2011. godini i 375,000 mln kuna u 2012. godini.

Za 2013. godinu u Državnom proračunu Republike Hrvatske na razdjelu Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, glava Agencija za obalni linijski pomorski promet planirana su sredstva za subvencioniranje ove djelatnosti u iznosu od 355,000 mln kuna.

Evidentno je da za obavljanje ove djelatnosti Agencija za obalni linijski pomorski promet osigurava dodjelu državnih potpora brodarima koji temeljem ugovora obavljaju uslugu javnog obalnog linijskog pomorskog prometa u iznosu od približno 400,000 mln kuna godišnje, radi nadoknađivanja razlike između ostvarenog prihoda i stvarnih rashoda i to uz suradnju s Agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja, a sve s ciljem primjerne transparentnosti dodjele proračunskih sredstava državne potpore.

Usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije u području pomorstva u najvećoj je mjeri postignuto, te se daljnje usklađivanje odnosi na transpoziciju naknadno donesene pravne stečevine, te dijelova aquisa za koje su u pregovaračkom procesu dogovorena prijelazna razdoblja.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Ovim Zakonom uređuju se pitanja vezana za obavljanje linijskog pomorskog prijevoza, sukladno načelima sadržanim u Uredbi Vijeća broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine o slobodi pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža), kao i primjena novih pravila koja uređuju pitanje dodjele državnih potpora u obliku naknade za obavljanje usluga od javnog interesa.

U kontekstu usklađenja s pravnom stečevinom, ovim se Zakonom osigurava i primjena Uredbe Vijeća broj 1177/2010, od 24. studenoga 2010. godine u svezi prava putnika u pomorskom prometu.

U odnosu na primjenu spomenute Uredbe, Zakonom se propisuje nadležnost Agencije za obalni linijski pomorski promet kao nadležnog regulatornog tijela koje je odgovorno za provedbu odredaba Uredbe EU 1177/2010 o pravima putnika kada putuju morem i unutarnjim

plovnim putovima i mijenja Uredbu (EZ) 2006/2004, a sve u cilju osiguranja više razine zaštite i prava putnika u pomorskom prijevozu.

Nadalje, Zakonom se proširuju poslovi povjereni Agenciji za obalni linijski pomorski promet na način da će isti obuhvatiti i utvrđivanje najvišeg iznosa cijena usluga javnog prijevoza na državnim linijama, te obavljanje poslova upravljanja informacijskim sustavom javnog obalnog linijskog pomorskog prometa.

Zakonom se definira drugačiji sastav Upravnog vijeća Agencije za obalni linijski pomorski promet u odnosu na dosadašnje odredbe, a također jasnije i cjelovitije je propisan sastav za imenovanje članova stručnog povjerenstva za provedbu postupka dodjele koncesija na državnim linijama, kao i stručnog povjerenstva za koncesije za županijske, međuzupanijske i lokalne linije.

Nadalje, Zakon će utvrditi načine utvrđivanja redova plovidbe, utvrđivanja državnih linija kao i obveze osiguranja zamjenskog broda.

U cilju zadržavanja i osiguranja povećanja broja stanovništva na otocima (uključujući i poluotok Pelješac), Zakonom se posebno uređuje sustav prava na povlašteni prijevoz za otočno stanovništvo. Pored toga, pravo na povlašteni prijevoz daje se i vlasnicima vozila, odnosno korisnicima leasinga vozila, ili pravnim osobama, odnosno vlasnicima obrta koji imaju prebivalište, odnosno sjedište na otoku.

Na ovaj način, poboljšavaju se uvjeti poslovanja gospodarskih subjekata sa sjedištem na otocima što doprinosi razvoju poduzetništva, odnosno ukupnog gospodarskog razvoja na otocima.

Potreba uvođenja sustava informatizacije prvenstveno proizlazi iz potrebe povećanja dostupnosti usluga, praćenja efikasnosti sustava, te osiguranja efikasnijeg nadzora sustava, što će u konačnici rezultirati i transparentnijim sustavom subvencioniranja usluga javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu. Sustav informatizacije obuhvaća dvije faze. Prva faza informatizacije obuhvaća povlašteni prijevoz za otočno stanovništvo dok druga faza uključuje pretkupnju i prodaju karata, ulazak na lučko područje te nadzor ukrcaja u brod.

Pored otočana, pravo na povlašteni prijevoz u javnom linijskom obalnom pomorskom prometu imaju i posebno osjetljive kategorije stanovništva (kao što su učenici osnovnih i srednjih škola, koji nemaju prebivalište na otocima, te na poluotoku Pelješcu, redovni studenti visokih učilišta, koji nemaju prebivalište na otocima, te na poluotoku Pelješcu i invalidne osobe) čime će se na sustavan način riješiti povlastice u linijskom obalnom pomorskom prometu s obzirom da ovu materiju u sadašnjim uvjetima regulira veći broj drugih propisa, a čija su prava s osnova korištenja povlastica, primjenom ovoga Zakona zadržana. Sustavom povlastica za posebno osjetljive kategorije stanovništva osigurava se zaštita ovih skupina stanovništva i jamči zaštita njihovog ustavnog prava na slobodu kretanja, te se stvaraju pretpostavke za uvođenje povlaštenog javnog prijevoza u sustav informatizacije u kasnijoj fazi i za ovu kategoriju stanovništva.

Istovremeno ovlašćuje se ministar da uz mišljenje ministra nadležnog za poslove financija i ministra nadležnog za poslove razvoja otoka, podzakonskim propisom uredi vrste, uvjete i način ostvarivanja prava, isprava za ostvarivanje prava na povlašteni prijevoz kao i uvjete i način isplate naknade za obavljeni prijevoz u javnom pomorskom prijevozu.

Nadalje, jasnije se propisuju odredbe koje se odnose na poboljšanje sustava koncesioniranja linija s posebnim osvrtom na uvjete, način i nadležnost za dodjelu koncesija te proširenje uvjeta za podnošenje ponuda za dodjelu koncesija s mogućnošću sudjelovanja broda u gradnji. Na taj način osigurava se pomlađivanje flote javnog obalnog linijskog pomorskog prijevoza s obzirom da je starosna struktura putničke flote još uvijek neodgovarajuća, a posebno u kontekstu primjene standarda sigurnosti plovidbe Europske unije.

Zakonom se donose i odgovarajuće tehničke i nomotehničke poboljšice.

c) Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije u dijelu koji se odnosi na osiguranje primjene Uredbe Vijeća broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža) i Uredbe broj 1177/2010, od 24. studenoga 2010. o pravima putnika kada putuju morem i unutarnjim plovnim putovima i mijenja Uredbu (EZ) 2006/2004.

Zakonom će se poboljšati sustav koncesioniranja s posebnim osvrtom na definiranje uvjeta, načina i nadležnosti dodjele koncesija, te proširenja uvjeta za podnošenje ponuda za davanje koncesija s mogućnošću sudjelovanja broda u gradnji, a sve u cilju daljnje obnove flote i njenog pomlađivanja u predstojećem razdoblju.

Uređuje se sustav povlastica za otočno stanovništvo u cilju osiguranja povećanja broja stanovništva na otocima te druge osjetljive kategorije osoba po posebnim propisima čime se osigurava zaštita ovih skupina stanovništva i jamči zaštita njihovog ustavnog prava na slobodu kretanja. Istovremeno Zakonom se osigurava jedna od temeljnih pretpostavki za održivi razvoj otoka.

Polazeći od potrebe za ubrzanim razvojem učinkovitijeg i prihvatljivijeg prijevoza putnika, tereta i vozila, razvoja gospodarstva i rastućih potreba stanovništva za učinkovitijim javnim prijevozom, a ocjenjujući kako je od vitalnog interesa za Republiku Hrvatsku daljnji razvoj usluga prijevoza u javnom obalnom pomorskom prometu, provedbom predloženog Zakona stvorit će se uvjeti za cjelovitu informatizaciju sustava linijskog pomorskog prijevoza, kao i za transparentnu kontrolu korištenja sredstava iz državnog proračuna Republike Hrvatske s osnova dodjele državnih potpora.

Ovim Zakonom će se stvoriti temelj za izradu programa državnih potpora koje će kroz posebne propise donijeti ministar, a koji će se uskladiti s Odlukom Komisije 2012/21/EU, od 20. prosinca 2011. godine o primjeni članka Ugovora o funkcioniranju Europske unije u odnosu na državne potpore koje se dodjeljuju o obliku naknada određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa.

III OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temeljem članka 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku zbog ispunjavanja obveze usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije.

Naime, ovim Zakonom stvaraju se uvjeti za primjenu Uredbe Vijeća broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža), i vrši se usklađivanje s Uredbom Vijeća broj 1177/2010, od 24. studenoga 2010. godine o pravima putnika kada putuju morem i unutarnjim plovnim putovima i mijenja Uredbu (EZ) 2006/2004.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U LINIJSKOM I POVREMENOM OBALNOM POMORSKOM PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu (Narodne novine, broj 33/2006, 38/2009, 87/2009 i 18/2011 u daljnjem tekstu - Zakon) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovaj Zakon sadrži odredbe kojima se osigurava primjena sljedećih uredbi Europske unije:

- Uredbe (EEZ) broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža), (SL L 364, 12.12.1992.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EEZ) broj 3577/92);
- Uredbe (EU) broj 1177/2010, od 24. studenoga 2010. godine o pravima putnika prilikom putovanja morem i unutarnjim plovnim putovima i kojom se mijenja Uredba (EZ) br. 2006/2004, (tekst značajan za Europski gospodarski prostor), (SL L 334, 17.12.2010.), (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) broj 1177/2010)“ .

Članak 2.

U članku 4. stavku 1. iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7. Grupa linija je skup više linija u pravilu na istom plovnom području ili s istom ishodišnom lukom, na kojima prijevoz obavlja jedan ili više brodara temeljem jednog ugovora o koncesiji“.

Članak 3.

U članku 6. stavku 1. iza riječi: „otoke međusobno“ stavlja se točka, a riječi: „i dužobalne linije“ brišu se.

Članak 4.

U članku 7. stavku 2. riječ: „broda“ zamjenjuje se riječju: „brodova“.

Članak 5.

U članku 8. stavku 3. riječ: „broda“ zamjenjuje se riječju: „brodova“.

Članak 6.

U članku 9. stavku 3. riječ: „broda“ zamjenjuje se riječju: „brodova“.

Članak 7.

U članku 10. stavak 3. mijenja se i glasi:

„U slučaju iz stavka 2. ovoga članka izvršno tijelo jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave sklopit će, uz prethodnu suglasnost Agencije, ugovor o povećanoj učestalosti javnog prijevoza na toj liniji s brodarom koji je dobio koncesiju za obavljanje javnog prijevoza na toj državnoj liniji“.

Članak 8.

U članku 11. iza riječi: „liniji“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: „odnosno za grupu linija ukoliko za to postoje gospodarski, demografski, odnosno drugi bitni razlozi“.

Članak 9.

U naslovu ispod članka 11. riječi: „i razdoblju obavljanja prijevoza“ brišu se.

Članak 10.

Članak 13. mijenja se i glasi:

„ Članak 13.

Trajektne linije obavljaju se brodovima posebno građenim za prijevoz putnika i vozila.

Brzobrodske linije obavljaju se brzim putničkim brodovima, kako su definirani zakonom kojim se uređuje pomorska plovidba.

Klasične brodske linije obavljaju se putničkim brodovima, kako su definirani zakonom kojim se uređuje pomorska plovidba.

Dodatne tehničke uvjete koji se odnose na brzinu, starost broda, broj putnika, broj vozila koji se mogu prevoziti, te druge uvjete koje mora zadovoljavati i osigurati brodar za pojedinu liniju propisuje ministar pravilnikom“.

Članak 11.

Članak 14. briše se.

Članak 12.

U članku 17. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Djelatnost Agencije obuhvaća sljedeće poslove:

1. vezano za davanje koncesije i to: obavljanje pripremnih radnji za davanje koncesije, provođenje postupka za davanje koncesije, donošenje odluke o davanju koncesije, potpisivanje ugovora o koncesiji, davanje suglasnosti na prijenos ugovora o koncesiji, davanje odobrenja za zamjenski brod, utvrđivanje najvišeg iznosa cijena usluga javnog prijevoza na državnim linijama i sve ostale poslove koji sukladno ovom Zakonu i zakonu kojim su uređene koncesije obavlja davatelj koncesije;
2. davanja prethodne suglasnosti na odluke o županijskim, međužupanijskim i lokalnim linijama iz članaka 8. i 9. ovoga Zakona;
3. davanja prethodne suglasnosti o povećanoj učestalosti prijevoza iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona;
4. utvrđivanja, objedinjavanja i objavljivanja redova plovidbe;
5. uspostave i upravljanja informatičkim sustavom javnog obalnog linijskog pomorskog prometa;
6. nadziranja odluka i ugovora o koncesiji u odnosu na potpore i plaćanje naknade za koncesije za državne linije;
7. provedbe odredaba Uredbe (EU) broj 1177/2010;
8. koji su ovim ili drugim zakonom povjereni Agenciji“.

Članak 13.

Članak 19. mijenja se i glasi:

„Članak 19.

Agencijom upravlja Upravno vijeće.

Upravno vijeće ima predsjednika i 4 člana.

U Upravno vijeće imenuju se:

1. tri predstavnika ministarstva nadležnog za poslove pomorstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) od kojih je jedan predsjednik Vijeća;

2. jedan predstavnik ministarstva nadležnog za poslove financija;

3. jedan predstavnik ministarstva nadležnog za poslove razvoja otoka.

Predsjednika i članove Upravnog vijeća imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

Mandat članova i predsjednika Upravnog vijeća je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća.

Predsjednika i članove Upravnog vijeća Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra, može razriješiti i prije isteka mandata“.

Članak 14.

U članku 20. točke 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„2. odlučuje o namjeri davanja koncesije, donosi odluku o davanju koncesije, odlučuje o davanju suglasnosti na prijenos ugovora o koncesiji, o poništenju postupka davanja koncesije, daje odobrenje za zamjenski brod, te utvrđuje najviši iznos cijene usluge javnog prijevoza na državnim linijama.

3. utvrđuje redove plovidbe“.

Točka 5. mijenja se i glasi:

„5. daje prethodnu suglasnost na povećanu učestalost prijevoza iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona“.

Članak 15.

U članku 21. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Ravnatelja imenuje i razrješava Upravno vijeće uz suglasnost ministra“.

Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 4., 5. i 6.

Članak 16.

U članku 23. stavku 1. iza točke 2. dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. iz vlastitih prihoda ostvarenih temeljem članka 17. stavka 2. ovoga Zakona koji se uplaćuje u državni proračun i troše sukladno odredbama Zakona o proračunu“.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 17.

U članku 26. stavku 2. riječ: „konačne“ zamjenjuje se riječju: „izvršne“.

Članak 18.

Članak 28. mijenja se i glasi :

„Članak 28.

Koncesija za obavljanje javnog prijevoza može se dati samo brodaru Europske Zajednice kako je definirano Uredbom (EEZ) br. 3577/92 koji ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je u upisnom listu broda s kojim namjerava obavljati javni prijevoz upisana kao kompanija kako je definirano odredbama posebnog zakona;
2. da ima odgovarajući brod za liniju za koju se traži koncesija;
3. da je brod iz točke 2. ovoga članka upisan u odgovarajući upisnik trgovačkih brodova u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi članici Europske unije;
4. da brod ispunjava propisane tehničke uvjete sukladno članku 13. ovoga Zakona;
5. da su članovi posade broda državljani Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije koji imaju sklopljen ugovor o radu s brodarom, a isti se temelji na radnim i socijalnim standardima utvrđenim u Nacionalnom kolektivnom ugovoru;
6. da svi članovi posade broda koji su zaduženi za poslove sigurnosti putnika (muster lista) govore hrvatski jezik, što se dokazuje potvrdom ovlaštenog učilišta.

Iznimno, održavanje lokalnih brodskih linija kraćih od 3 Nm može se obavljati brodicom registriranom za gospodarske svrhe, koja je upisana u odgovarajući upisnik (očevidnik) u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici Europske unije.

Prilikom podnošenja ponude za dobivanje koncesije podnositelj ponude može priložiti rješenje nadležne lučke kapetanije o predbilježbi upisa broda, odnosno upisa broda u gradnji i potvrdu o usklađenosti za kompaniju izdanu od strane ovlaštene organizacije umjesto uvjeta iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka, a te uvjete mora ispuniti do roka utvrđenog ugovorom o koncesiji.

†

Ugovori o koncesijama za obavljanje javnog prijevoza mogu trajati do deset godina.

Iznimno, na linijama na kojima se u posljednje dvije godine ne ostvaruje prosječni godišnji promet putnika veći od 300.000 putnika („mali otoci“) pravo na obavljanje javnog prijevoza može se dodijeliti temeljem ugovora o javnoj nabavi za usluge prijevoza vodenim putovima sklopljenog sukladno propisu kojim se uređuje javna nabava.

Obavljanje javne usluge iz stavka 5. ovoga članka daje se na rok do 12 godina, ili za razdoblje potpune amortizacije brodova kod slučajeva namjenske gradnje brodova na određenim linijama.

Brodar je dužan za vrijeme cijelog trajanja ugovora o koncesiji osigurati da brodar, brod i posada zadovoljavaju sve uvjete propisane ovim člankom.

Pored uvjeta propisanih ovim Zakonom, brodar, brod i posada moraju zadovoljavati i druge uvjete utvrđene propisima kojima se uređuje pomorska plovidba uključujući i uvjete u pogledu broja i sastava posade, radnog jezika te životnih i radnih uvjeta na brodovima u obalnoj i otočnoj kabotaži“.

Članak 19.

Članak 30. mijenja se i glasi:

„Članak 30.

Poslove potrebne za provedbu postupka davanja koncesije obavlja stručno povjerenstvo.

Stručno povjerenstvo za koncesije na državnim linijama broji pet članova među kojima po jedan član mora biti pomorske, pravne, tehničke i ekonomske struke.

U stručno povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka obavezno se imenuje jedan predstavnik nadležne lučke kapetanije pomorske struke.

Stručno povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka imenuje Upravno vijeće Agencije na prijedlog ravnatelja“.

Članak 20.

Članak 31. mijenja se i glasi:

„Članak 31.

Stručno povjerenstvo za koncesije za županijske, međužupanijske i lokalne linije imenuje davatelj koncesija za te linije.

U stručno povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka obavezno se imenuje jedan predstavnik nadležne lučke kapetanije pomorske struke.

Ostali članovi Stručnog povjerenstva imenuju se od predstavnika pomorske, pravne, tehničke i ekonomske struke“.

Članak 21.

Članak 32. mijenja se i glasi:

„Članak 32.

Koncesija za obavljanje javnog prijevoza daje se na rok do deset godina i to:

za državne linije do deset godina;

za županijske i međuzupanijske linije do osam godina;

za lokalne linije do pet godina.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka pravo na obavljanje javnog prijevoza može se dati na razdoblje dulje od deset godina u slučaju iz članka 28. stavka 5. ovoga Zakona“.

Članak 22.

Članak 39. mijenja se i glasi:

„Članak 39.

Podrobnije uvjete, vrednovanje kriterija za davanje koncesija, kriterije za određivanje cijene usluge, visinu naknade i način plaćanja, vrstu i vrijednost jamstva, te uvjete, kriterije i način dodjele državnih potpora brodarima za obavljanje javne usluge pomorskog obalnog linijskog prijevoza, propisuje Vlada Republike Hrvatske uredbom“.

Članak 23.

Članak 47. mijenja se i glasi:

„Članak 47.

Povlašteni javni prijevoz obuhvaća besplatni prijevoz i prijevoz s popustom.

Pravo na povlašteni prijevoz u javnom prijevozu imaju sljedeće osobe:

1. fizičke osobe koje imaju prebivalište na otocima;
2. pravne osobe i vlasnici obrta sa sjedištem na otoku;
3. djeca do navršениh 12 godina starosti;
4. zdravstveni djelatnici i vozila pri obavljanju redovitih i hitnih prijevoza bolesnika s otoka na kopno i obrnuto;
5. djelatnici i vozila drugih javnih službi u slučajevima izvanrednih događaja;
6. ostale osobe koje to pravo stječu po posebnim propisima.

Pravo na besplatni prijevoz u javnom prijevozu imaju sljedeće osobe iz stavka 2. ovoga članka:

1. učenici, studenti, umirovljenici i osobe starije od 65 godina koji imaju prebivalište na otoku, na linijama koje povezuju otok njegovog prebivališta s kopnom i drugim otocima;
2. zdravstveni djelatnici i vozila pri obavljanju redovitih i hitnih prijevoza bolesnika s otoka na kopno i obrnuto;
3. djelatnici i vozila drugih javnih službi u slučajevima izvanrednih događaja.

Pravo na povlašteni prijevoz imaju i vozila u vlasništvu otočana ili pravnih osoba, odnosno vlasnika obrta sa sjedištem na otoku, ili korisnika leasinga.

Vozila iz stavka 4. ovoga članka moraju biti registrirana u nadležnom upravnom tijelu na otoku prebivališta, odnosno sjedišta vlasnika vozila, odnosno korisnika leasinga ili u drugom nadležnom upravnom tijelu ukoliko ne postoji mogućnost registracije vozila na otoku.

Visinu popusta iz stavka 1. i 4. ovoga članka ministar će utvrditi odlukom.

Odredbe ovoga članka odnose se i na poluotok Pelješac“.

Članak 24.

Iza članka 47. dodaje se članak 47.a koji glasi:

„Članak 47.a

Brodaru pripada naknada za obavljeni prijevoz osoba i vozila iz članka 47. ovoga Zakona u visini razlike u prihodu koji brodar nije ostvario zbog korištenja prava na povlašteni prijevoz osoba i vozila iz članka 47. ovoga Zakona.

Uvjeti i način ostvarivanja prava na povlašteni prijevoz, kao i uvjeti i način isplate naknade brodaru za obavljeni prijevoz u javnom prijevozu propisuje pravilnikom ministar uz mišljenje ministra nadležnog za poslove financija i ministra nadležnog za poslove razvoja otoka“.

Članak 25.

Članak 48. se mijenja i glasi:

„Članak 48.

Davatelj koncesije prilikom objave obavijesti o namjeri davanja koncesije određuje najvišu cijenu usluge javnog prijevoza na određenoj liniji.

Cjenik usluga utvrđuje brodar koji je dobio koncesiju za obavljanje javnog prijevoza na određenoj liniji u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

Brodar je dužan uslugu javnog prijevoza naplaćivati u skladu s objavljenim cjenikom iz stavka 2. ovoga članka“.

Članak 26.

U članku 50. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Potpora za obavljanje usluge javnog prijevoza kao usluge od javnog interesa ne smije biti viša od iznosa koji je nužan za podmirenje troškova brodar nastalih uslijed obavljanja obveze javne usluge prijevoza, uzimajući u obzir ostvarene prihode kao i razumnu dobit“.

Članak 27.

Članak 52. mijenja se i glasi:

„Članak 52.

Red plovidbe utvrđuje Agencija koja je dužna isti pravodobno objediniti, objaviti i dostaviti brodarima najmanje 30 dana prije dana njegova stupanja na snagu.

Radi uvida korisnika usluga, drugih zainteresiranih fizičkih i pravnih osoba u red plovidbe, brodari su dužni objaviti red plovidbe na mjestima gdje brodar prodaje isprave za prijevoz putnika, tereta i vozila“.

Članak 28.

Članci 53. i 54. brišu se.

Članak 29.

U članku 55. stavku 1. riječi: „koji se ne može mijenjati tijekom njegovog razdoblja primjene“ brišu se.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Iznimno, od odredbe stavka 1. ovoga članka red plovidbe može biti izmijenjen uz suglasnost Agencije“.

Stavak 3. briše se.

Članak 30.

Članak 56. mijenja se i glasi:

„Članak 56.

Povremeni prijevoz putnika u obalnom pomorskom prometu je prijevoz koji se ne obavlja temeljem ugovora o koncesiji te se ne smatra javnim prijevozom.

Povremenim prijevozom se osobito smatra prijevoz koji se obavlja sezonski ili je sastavni dio turističke ponude, taxi prijevoz i prijevoz djelatnika pravnih i fizičkih osoba za njihove potrebe.

Na linijama na kojima se održava javni prijevoz temeljem ugovora o koncesiji ne može se održavati povremeni, odnosno sezonski prijevoz“.

Članak 31.

Članak 57. briše se.

Članak 32.

Naziv glave VI. „KAZNENE ODREDBE“ zamjenjuje se nazivom „PREKRŠAJNE ODREDBE“.

Članak 33.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„Članak 61.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba brodar koji:

1. ne održava putničke RO-RO i brzobrodne linije koje povezuju Republiku Hrvatsku s inozemnim lukama (međunarodni linijski pomorski promet) pod uvjetima utvrđenim propisom iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona.

2. obavlja javni prijevoz bez ugovora o koncesiji, odnosno suprotno ugovoru o koncesiji ili bez ugovora o javnoj nabavi za usluge prijevoza vodenim putovima, odnosno suprotno ugovoru o javnoj nabavi za usluge prijevoza vodenim putovima kako je propisano člankom 26. stavkom 2., odnosno člankom 28. stavkom 5. ovoga Zakona.

3. ukoliko za cijelo vrijeme trajanja ugovora o koncesiji, brodar, brod i posada ne ispunjavaju uvjete iz članka 28. stavka 1. ovoga Zakona.

4. u utvrđenom roku ne osigura zamjenski brod istih ili približno istih karakteristika sukladno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona.

5. se ne pridržava objavljenog reda plovidbe, odnosno ukoliko ga mijenja bez suglasnosti Agencije kako je propisano člankom 55. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona.

6. ukoliko održava povremeni, odnosno sezonski prijevoz na linijama na kojima se održava javni prijevoz temeljem ugovora o koncesiji što je protivno članku 56. stavku 3. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se brodar kao fizička osoba obrtnik novčanom kaznom od 2.000,00 do 50.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna.

Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se zapovjednik broda ako se ne pridržava objavljenog reda plovidbe kako je to propisano člankom 55. stavkom 1. ovoga Zakona“.

Članak 34.

Iza članka 61. dodaje se članak 61.a koji glasi:

„Članak 61.a

Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja u javnom prijevozu koristi pravo na povlaštenu prijevoz vozila suprotno propisu iz članka 47.a stavka 2. ovoga Zakona.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja u javnom prijevozu koristi pravo na povlaštenu prijevoz vozila i osoba suprotno propisu iz članka 47.a stavka 2. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna“.

Članak 35.

Brodarima koji obavljaju javni prijevoz temeljem ugovora o koncesiji ili drugih odgovarajućih ugovora o obavljanju javnog prijevoza, koji su na snazi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, neće se isplaćivati dodatna naknada prema članku 24. ovoga Zakona u dijelu kojim se dodaje članak 47.a ovoga Zakona.

Članak 36.

Sastav Upravnog vijeća Agencije uskladit će se sa člankom 13. ovoga Zakona, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 37.

Vlada Republike Hrvatske donijet će uredbu iz članka 22. ovoga Zakona u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 38.

Ministar će donijeti pravilnik iz članka 10. ovoga Zakona u djelu koji se odnosi na članak 13. stavak 4. Zakona, u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ministar će, uz mišljenje ministra nadležnog za poslove financija i ministra nadležnog za poslove razvoja otoka, donijeti pravilnik iz članka 24. ovoga Zakona kojim se dodaje članak 47.a stavak 2. Zakona u roku 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaje na snazi Pravilnik o uvjetima koje mora ispunjavati brod i brodar za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu (Narodne novine, broj 130/2006, 131/2008 i 143/2010).

Članak 39.

Ministar će donijeti odluku iz članka 23. ovoga Zakona u dijelu koji se odnosi na članak 47. stavak 6. Zakona u roku 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Sukladno prijelaznim razdobljima odobrenim vezano za Uredbu (EEZ) broj 3577/92, a koja su utvrđena Prilogom V. Akta o pristupanju, popis iz članka 18. Akta o pristupanju: prijelazne mjere, ugovori o koncesiji za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu sklopljeni prije dana pristupanja Republike Hrvatske ostaju na snazi do 31. prosinca 2016. godine.

Usluge prijevoza u kružnim putovanjima između hrvatskih luka, koje se obavljaju brodovima do 650 BT, mogu do 31. prosinca 2014. godine isključivo obavljati brodovi koje su upisani u hrvatski upisnik brodova i koji viju hrvatsku zastavu, kojima upravljaju brodarska društva osnovana u skladu s hrvatskim pravom, te čije se glavno sjedište nalazi i stvarna kontrola provodi u Republici Hrvatskoj.

Članak 41.

Ovaj Zakon objavljuje se u Narodnim novinama i stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

Novim člankom 1.a navedene su Uredbe Europskog Vijeća čija se primjena osigurava ovim Zakonom.

Uz članak 2.

U članku 2. dopunjava se članak 4. Zakona na način da se definira pojam „grupa linija“.

Uz članak 3.

Radi usklađenja Zakona s pravnom stečevinom Europske unije, državne linije na kojima se prijevoz obavlja temeljem ugovora o koncesiji za pružanje javne usluge isključuje se dužobalna linija jer se sukladno pravilima kojima se uređuje pomorska kabotaža, obveze i ograničenja koja proizlaze iz ugovora o javnim uslugama mogu nametati samo na linijama koje osiguravaju kontinuirano i redovito povezivanje naseljenih otoka s kopnom, te povezuju otoke s kopnom i otoke međusobno.

Uz članke 4., 5. i 6.

Nomotehnička izmjena kojom se osigurava precizniji izričaj jer se pojedina linija može održavati s jednim ili više brodova.

Uz članak 7.

Člankom 7. mijenja se članak 10. na način da se propisuje obveza zaključivanja ugovora o povećanoj učestalosti javnog prijevoza između broдача i izvršnog tijela jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave kada jedinica lokalne ili područne samouprave zatraži veću učestalost prijevoza od one osigurane državnom linijom.

Uz članak 8.

Izmjenom članka 11. omogućava se dodjela koncesija za jednu liniju ili za grupu linija kada za to postoje opravdani razlozi.

Uz članke 9. i 11.

Radi usklađenja s pravnom stečevinom Europske unije, obveza održavanja javnog linijskog prijevoza propisuje se kao usluga koja se pruža u cjelogodišnjem razdoblju. U tom smislu, sezonske linije prestaju biti djelom sustava javnog obalnog linijskog pomorskog prijevoza i postaju oblik povremenog prijevoza.

Uz članak 10.

Člankom 10. kojim se mijenja članak 13. definiraju se pojedine vrste linija te se ovlašćuje ministar da propiše dodatne tehničke uvjete koje mora zadovoljavati brod i brodar radi obavljanja linijskog prijevoza.

Uz članak 12.

Izmjenom članka 17. Zakona, djelatnosti Agencije su usklađene s odredbama Zakona o koncesijama koji predviđa mogućnost prijenosa ugovora o koncesiji, sa izmjenama i dopunama drugih odredaba Zakona, kao i sa pravnom stečevinom Europske unije.

Uz članak 13.

Smanjen je broj članova Upravnog vijeća Agencije u odnosu na dosadašnji, čime je povećana njegova operativnost i efikasnost u donošenju odluka.

Uz članak 14.

Djelokrug rada Upravnog vijeća usklađen je sa djelatnostima Agencije kako je propisano člankom 12. ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Člankom 15. dopunjuje se članak 21. Zakona na način da se, sukladno članku 20. Zakona propisuje da ravnatelja imenuje i razrješava Upravno vijeće uz suglasnost ministra.

Uz članak 16.

Člankom 23. Zakona propisani su izvori sredstava iz kojih se financira rad Agencije za obalni linijski pomorski promet. Člankom 17. stavak 2. Zakona propisano je da Agencija

može na zahtjev županijskog, općinskog, odnosno gradskog poglavarstva, na temelju ugovora obavljati i određene poslove za županijske, međuzupanijske i lokalne linije uz naknadu. Radi se o vlastitim prihodima koje Agencija ostvaruje obavljanjem poslova iz navedenog članka, te se isti uplaćuju u državni proračun i troše namjenski, sukladno odredbama Zakona o proračunu.

Uz članak 17.

Odredba članka 26. stavak 2. Zakona usklađuje se sa Zakonom o općem upravnom postupku (NN 47/09) koji više ne poznaje institut „konačnosti“ upravnog akta nego rabi izraz „izvršnost“.

Uz članak 18.

Novim člankom 28. propisani su uvjeti koje mora ispuniti pravna odnosno fizička osoba da bi mogla ishoditi koncesiju za obavljanje javnog prijevoza u obalnom linijskom pomorskom prometu, nakon ulaska Republike Hrvatske u EU koji su usklađeni sa pravnom stečevinom Europske unije. Radi zaštite interesa hrvatskih pomoraca i brodara te omogućavanje učinkovite komunikacije posade s putnicima radi osiguranja sigurnosti, za ključne članove posade zadužene za sigurnost propisuje se obaveza znanja hrvatskog jezika, kao i ispunjavanje drugih uvjeta u pogledu broja i sastava članova posade koje propisuje ministar. Ova mogućnost predviđena je pravilima o pomorskoj kabotaži Europske unije.

Uz članke 19. i 20.

U odnosu na dosadašnje odredbe Zakona, jasnije i cjelovitije je propisan sastav, te stručni uvjeti za imenovanje članova Stručnog povjerenstva za koncesije na državnim linijama i Stručnog povjerenstva za koncesije za županijske, međuzupanijske i lokalne linije.

Uz članak 21.

Člankom 21. kojim se mijenja članak 32. Zakona utvrđuje se maksimalni rok trajanja koncesijskog razdoblja u skladu s pravnom stečevinom Europske unije

Uz članak 22.

Izmjenom članka 39. Zakona, utvrđuje se obaveza Vlade Republike Hrvatske da Uredbom propiše postupak i uvjete izdavanja koncesija, kriterije za utvrđivanje cijene usluga u javnom obalnom pomorskom prometu, kriterije te način dodjele državnih potpora brodarima sukladno Odluci Komisije 2012/21/EU o kriterijima za dodjelu državnih potpora.

Uz članke 23. i 24.

Navedenim člancima je na cjelovit način uređena materija povlaštenog prijevoza u linijskom obalnom putničkom obalnom prometu. Povlašteni prijevoz može biti besplatan ili uz popust. Visinu popusta utvrditi će ministar. Člankom 23. kojim se mijenja članak 47. navedene su osobe koje imaju pravo na povlašteni prijevoz s popustom, kao i osobe koje imaju pravo na besplatni prijevoz. Ovlašćuje se ministar na donošenje pravilnika kojim će se podrobnije propisati postupak i način ostvarivanja prava na povlašteni prijevoz, kao i način ostvarivanja naknade brodarima za obavljeni prijevoz osoba i vozila koja imaju pravo na povlašteni prijevoz.

Uz članak 25.

Izmjenom članka 48. Zakona omogućeno je, da davatelj koncesije u natječajnoj dokumentaciji odredi najvišu cijenu usluge javnog prijevoza, a brodaru se daje mogućnost da može odrediti i nižu cijenu iste, ali ne i veću od one koju je odredio davatelj koncesije.

Uz članak 26.

Definicija potpore za obavljanje usluge javnog prijevoza usklađuje se s Odlukom Komisije 2012/21/EU o kriterijima za dodjelu državnih potpora.

Uz članke 27., 28. i 29.

Navedenim člancima mijenja se način utvrđivanja plovidbenog reda pri čemu nadležnost za usklađivanje, utvrđivanje i objavu plovidbenog reda preuzima Agencija za obalni linijski pomorski promet čime se želi postići pojednostavljenje postupka i veća učinkovitost.

Uz članak 30.

Člankom 30. mijenja se članak 56. Zakona na način da se povremeni prijevoz, a koji obuhvaća i sezonski prijevoz dodatno liberalizira sukladno pravnoj stečevini i praksi Europske unije. Istovremeno, tamo gdje se održava javni prijevoz temeljem ugovora o koncesije ne može se uspostavljati povremeni sezonski prijevoz.

Uz članke 31., 32., 33. i 34.

Naziv glave VI. Zakona, kao i prekršajne odredbe usuglašene su sa odredbama Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj 107/07) u pogledu osoba koje se kažnjavaju.

Novčane kazne su nomotehnički uređene, te su povećane jer se nisu mijenjale od 2000. godine.

Uz članak 35.

Predmetnim člankom regulira se pitanje naknade s osnova umanjenih prihoda brodarima radi prijevoza osoba koje imaju pravo na povlašteni prijevoz temeljem ugovora o koncesiji i drugih odgovarajućih ugovora o obavljanju prijevoza u obalnom linijskom pomorskom prometu koji su na snazi na dan stupanja na snagu Zakona.

Uz članak 36.

Predmetnim člankom propisuje se rok u kojem se sastav Upravnog vijeća Agencije mora uskladiti sa odredbama Zakona.

Uz članke 37., 38. i 39.

Predmetnim člancima propisuju se rokovi za donošenje podzakonskih propisa čije je donošenje propisano ovim Zakonom.

Uz članke 40. i 41.

Ovim člancima utvrđuje se stupanje na snagu ovoga Zakona, te se prenose odredbe o prijelaznim razdobljima vezanim uz Uredbu Vijeća (EEZ) broj 3577/92, od 7. prosinca 1992. godine, o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prijevozu unutar država članica (pomorska kabotaža).

TEKST ODREDBI ZAKONA O PRIJEVOZU U LINIJSKOM I POVREMENOM OBALNOM POMORSKOM PROMETU

(„Narodne Novine“, br. 33/2006., 38/2009., 87/2009. i 18/2011)

KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju uvjeti i način obavljanja javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu, vrste linija, utvrđivanje, usklađivanje i objavljivanje redova plovidbe i cjenika usluga, osiguranje sredstava za kontinuirano, redovito i nesmetano obavljanje javnog prijevoza.

Ovim se Zakonom utvrđuje što obuhvaća međunarodni linijski pomorski promet, uvjete koje mora ispunjavati brod i brodar i usklađivanje redova plovidbe u međunarodnom linijskom pomorskom prometu te što obuhvaća povremeni prijevoz putnika.

Članak 4.

Pojedini izrazi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. linija je relacija ili skup relacija od početka do završetka prijevoza na kojoj se obavlja prijevoz putnika, tereta i vozila prema objavljenom redu plovidbe s jednim ili više plovila,
2. relacija je udaljenost između dva mjesta na liniji koja su u redu plovidbe označena kao luke pristajanja,
3. učestalost prijevoza je broj povratnih veza dnevno, odnosno tjedno na nekoj liniji,
4. red plovidbe za svaku liniju sadrži naziv broдача, broj i vrstu linije, luke pristajanja, obvezno vrijeme polaska i dolaska u luku ili vrijeme trajanja putovanja razdoblja u kojem se obavlja prijevoz na toj liniji i rok važenja reda plovidbe,
5. cjenik usluga je isprava koja sadrži cijenu putne karte i druge uvjete prijevoza,
6. agencija za obalni linijski pomorski promet je neprofitna pravna osoba čija je djelatnost obavljanje poslova u vezi s davanjem koncesija za obavljanje javnog prijevoza na državnim linijama i drugih poslova utvrđenih u članku 17. ovoga Zakona.

Članak 6.

Državne linije jesu linije koje povezuju obalu s naseljenim otocima i otoke međusobno i dužobalne linije.

Obavljanjem javnoga prijevoza na državnim linijama osigurava se trajno i redovito povezivanje i održivi razvitak naseljenih otoka u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske.

Zbog postizanja ciljeva iz stavka 1. i 2. ovoga članka, te povećanja sigurnosti plovidbe u državnom proračunu u okviru sredstava za rad ministarstva nadležnog za poslove pomorstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) osigurat će se sredstva za poticanje gradnje brodova koji obavljaju prijevoz na linijama iz stavka 1. ovoga članka.

Utvrđivanje broja prometnih veza dnevno naseljenih otoka s kopnom u oba pravca, na linijama iz stavka 1. ovoga članka, provodit će se sukladno s odredbama Nacionalnoga programa razvitka otoka i programa donesenih na temelju istoga.

Članak 7.

Državne linije utvrđuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva, sukladno programima iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona.

Odluka o određivanju državnih linija iz stavka 1. ovoga članka sadrži relaciju na kojoj se obavlja prijevoz, minimalnu učestalost prijevoza, vrstu i kapacitet broda i vrstu prijevoza sukladno članku 13. ovoga Zakona.

Odluka iz stavka 2. ovoga članka može se izmijeniti samo u slučajevima ako to zahtijevaju gospodarski interesi, odnosno prilagođavanje javnog prijevoza novonastalim potrebama.

Članak 8.

Županijske i međuzupanijske linije su linije kojima se poboljšava pomorsko prometno povezivanje naseljenih otoka i naselja na kopnu, otoka međusobno ili povezivanje naselja na kopnu na području jedne ili više županija.

Županijske i međuzupanijske linije odlukom utvrđuje županijska skupština, odnosno županijske skupštine, uz prethodnu suglasnost Agencije za obalni linijski pomorski promet.

Odlukom iz stavka 2. ovoga članka određuje se relacija na kojoj se obavlja prijevoz, minimalna učestalost prijevoza te vrsta i kapacitet broda, odnosno vrsta prijevoza sukladno članku 13. ovoga Zakona.

Članak 9.

Lokalne linije su linije kojima se poboljšava pomorsko prometno povezivanje naseljenih otoka i naselja na kopnu, otoka međusobno ili povezivanje naselja na kopnu na području općine, odnosno grada.

Lokalne linije odlukom utvrđuje općinsko, odnosno gradsko vijeće uz prethodnu suglasnost Agencije za obalni linijski pomorski promet.

Odlukom iz stavka 2. ovoga članka određuje se relacija na kojoj se obavlja prijevoz, minimalna učestalost prijevoza te vrsta i kapacitet broda odnosno vrsta prijevoza sukladno članku 13. ovoga Zakona.

Članak 10.

Na liniji određenoj prema članku 5. ovoga Zakona, s odgovarajućom vrstom broda, kapacitetom broda, relacijom i učestalosti prijevoza, ne može se istovremeno utvrditi postojanje linije drugog značaja.

Ako županijska skupština, općinsko odnosno gradsko vijeće zatraži veću učestalost prijevoza na državnim linijama, dužno je u svojem proračunu osigurati sredstva za davanje potpore prema članku 49. stavku 2. ovoga Zakona za učestaliji prijevoz na toj liniji.

U slučaju iz stavka 2. ovoga članka izvršno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave sklopit će ugovor o povećanoj učestalosti prijevoza na toj liniji s brodarom koji je dobio koncesiju za obavljanje prijevoza na toj državnoj liniji, pod istim uvjetima pod kojima je sklopljen ugovor o prijevozu na toj državnoj liniji, s tim da će se samo povećati učestalost prijevoza.

Povećanje učestalosti prijevoza financirati će se iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave sukladno stavku 2. ovog članka.

Članak 11.

Javni prijevoz na linijama iz članka 5. ovoga Zakona obavljaju brodari koji su dobili koncesiju za obavljanje javnog prijevoza na određenoj liniji.

2. Razvrstavanje linija po vrsti i razdoblju obavljanja prijevoza

Članak 13.

Trajektne linije obavljaju se brodovima posebno građenim za prijevoz putnika i vozila. Brzobrodne linije obavljaju se brzim putničkim brodovima, definiranim u članku 5. Pomorskog zakonika («Narodne novine», br. 181/04.).

Klasične brodske linije obavljaju se putničkim brodovima, čija brzina nije manja od 12 čvorova.

Iznimno brodovi koji plove na relacijama kraćim od 5 milja, brzina može biti manja od brzine utvrđene u stavku 3. ovoga članka.

Brodovi iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka moraju udovoljavati primjenjivim zahtjevima tehničkih pravila i posjedovati propisane brodske isprave, zapise i knjige.

Dodatne tehničke uvjete koji se odnose na brzinu, starost broda, broj putnika, broj vozila koja se mogu prevoziti, te druge uvjete koje mora osigurati brodar za pojedinu liniju propisuje ministar.

Članak 14.

Linije na kojima se obavlja javni prijevoz prema razdoblju obavljanja prijevoza razvrstavaju se na:

1. cjelogodišnje linije,
2. sezonske linije.

Cjelogodišnje linije jesu linije na kojima se javni prijevoz obavlja redovito tijekom cijele godine.

Sezonske linije jesu linije na kojima se javni prijevoz ne obavlja kontinuirano tijekom cijele godine.

Članak 17.

Djelatnost Agencije obuhvaća sljedeće poslove:

1. poslove u vezi davanja koncesije i to: obavljanje pripremnih radnji za davanje koncesije, provođenje postupka za davanje koncesije, donošenja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, potpisivanje ugovora o koncesiji, davanja suglasnosti na prijenos koncesije na drugog brodarka i svi ostali poslovi koje sukladno ovom Zakonu i Zakonu o koncesijama obavlja davatelj koncesije; davanje odobrenja za zamjenski brod, davanje suglasnosti na cjenik usluga i na red plovidbe,
2. davanje prethodne suglasnosti na odluke iz članka 8. i 9. ovoga Zakona o županijskim, međuzupanijskim i lokalnim linijama,
3. davanje prethodne suglasnosti na ugovor o povećanoj učestalosti prijevoza iz članka 10. stavka 3. ovog Zakona,
4. utvrđivanje sezonskog i izvansezonskog razdoblja plovidbe,
5. objedinjavanje redova plovidbe,
6. nadzire provedbu odredaba ovoga Zakona, odluke i ugovora o koncesiji, u odnosu na potpore i plaćanje naknade za koncesije za državne linije,
7. ostali poslovi koji su ovim Zakonom povjereni Agenciji.

Agencija može na zahtjev županijske skupštine, općinskog odnosno gradskog vijeća, uz naknadu na temelju ugovora obavljati i određene poslove iz točke 1. ovoga članka za županijske, međuzupanijske i lokalne linije.

Članak 19.

Agencijom upravlja Upravno vijeće.

Upravno vijeće ima predsjednika i 6 članova.

Predsjednika i članove Upravnog vijeća imenuje i razrješava Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

U Upravno vijeće imenuju se:

1. dva predstavnika Ministarstva,
2. jedan predstavnik Ministarstva financija,
3. jedan predstavnik Hrvatske gospodarske komore,
4. jedan predstavnik Hrvatskog registra brodova,
5. jedan predstavnik kojeg predlažu udruge brodarar,
6. jedan predstavnik kojeg predlaže Sindikat pomoraca Hrvatske.

Mandat članova i predsjednika Upravnog vijeća je četiri godine. Iste osobe mogu biti ponovno imenovane za člana Upravnog vijeća.

Predsjednika i članove Upravnog vijeća Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra može razriješiti i prije isteka mandata.

Članak 20.

Upravno vijeće:

1. donosi Statut Agencije uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
2. odlučuje o namjeri davanja koncesije, donosi odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, o davanju suglasnosti na prijenos koncesije na drugog brodarar, o poništenju postupka davanja koncesije, o određivanju zamjenskog broda, te daje suglasnost na cjenik usluga i red plovidbe
3. utvrđuje sezonsko i izvansezonsko razdoblje plovidbe,
4. daje prethodnu suglasnost na odluke o županijskim, međuzupanijskim i lokalnim linijama iz članka 8. i 9. ovoga Zakona
5. daje prethodnu suglasnost na ugovor o povećanoj učestalosti prijevoza iz članka 10. stavka 3. ovoga Zakona,
6. donosi odluke o stjecanju, opterećenju i otuđenju nekretnina u vlasništvu Agencije ili druge imovine do iznosa utvrđenog Statutom, samostalno, a iznad toga iznosa uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske,
7. donosi godišnji program rada i prati njegovo izvršavanje,
8. donosi financijski plan i godišnji obračun,
9. donosi opće akte Agencije,
10. raspisuje natječaj za izbor ravnatelja, te imenuje i razrješava ravnatelja uz suglasnost ministra,
11. odlučuje o drugim pitanjima utvrđenim ovim Zakonom, Zakonom o koncesijama o kojima odlučuje davatelj koncesije, a koja Statutom Agencije nisu stavljena u nadležnost ravnatelja Agencije.

Članak 21.

Voditelj poslovanja Agencije je ravnatelj.

Ravnatelja se imenuje na vrijeme od četiri godine.

Ista osoba može biti ponovno imenovana za ravnatelja.

Ravnatelj za svoj rad odgovara Upravnom vijeću i ministru.

Ovlasti ravnatelja te uvjeti koje mora ispunjavati ravnatelj utvrđuju se Statutom Agencije.

Članak 23.

Sredstva za obavljanje djelatnosti Agencije, u skladu s njezinim programom rada i financijskim planom, osiguravaju se:

1. iz dijela naknade od koncesija na državnim linijama,
2. iz državnog proračuna.

Visinu dijela naknade iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje Vlada Republike Hrvatske na temelju financijskog plana Agencije, najkasnije 30 dana prije završetka tekuće proračunske godine.

Sredstvima iz stavka 1. ovoga članka financiraju se troškovi rada Agencije.

Članak 26.

Pravo obavljanja javnog prijevoza stječe se na temelju koncesije.

Na temelju konačne odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja davatelj koncesije i koncesionar potpisuju ugovor o koncesiji, temeljem kojeg koncesionar stječe pravo i preuzima obvezu obavljati djelatnost iz ugovora o koncesiji.

Koncesija za obavljanje javnog prijevoza smatra se koncesijom za javne usluge, te se na sva pitanja u vezi s tom koncesijom koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuje Zakon o koncesijama.

Članak 28.

Koncesija za obavljanje javnog prijevoza može se dati pravnoj i fizičkoj osobi upisanoj u sudski, odnosno obrtni registar u Republici Hrvatskoj za obavljanje djelatnosti pomorskoga obalnog prijevoza putnika i robe, koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je u upisnom listu broda kojim obavlja javni prijevoz upisana kao kompanija sukladno članku 5. stavku 1. točki 34.) Pomorskog zakonika,
2. da u vlasništvu ima odgovarajući brod za obavljanje prijevoza na liniji za koju traži koncesiju,

3. da je brod iz točke 2. ovoga članka upisan u upisnik trgovačkih brodova Republike Hrvatske i da je proveden postupak carinjenja,
4. da brod ispunjava propisane tehničke uvjete iz članka 13. ovoga Zakona,
5. da su članovi posade broda hrvatski državljani koji imaju sklopljen ugovor o radu s brodarom, a isti se temelji na minimalnim radnim i socijalnim standardima utvrđenim između reprezentativnih predstavnika broдача i pomoraca.

Iznimno, za održavanje lokalnih brodskih linija kraćih od 3 Nm može se obavljati brodicom namijenjenom za gospodarske svrhe, koja je upisana u evidenciju brodica (očevidnik).

Prilikom podnošenja ponude za dobivanje koncesije podnositelj ponude može priložiti rješenje nadležne lučke kapetanije o predbilježbi upisa broда i potvrdu o usklađenosti za kompaniju izdanu od strane ovlaštene organizacije umjesto uvjeta iz stavka 1. točke 1., 2. i 3. ovoga članka, a te uvjete mora ispuniti do sklapanja ugovora o koncesiji.

Članak 30.

Poslove potrebne za provedbu postupka davanja koncesije obavlja stručno povjerenstvo.

Stručno povjerenstvo za koncesije na državnim linijama imenuje Agencija.

Stručno povjerenstvo za koncesije za županijske, međuzupanijske i lokalne linije imenuje davatelj koncesija za te linije.

U stručno povjerenstvo iz stavka 3. ovog članka obavezno se imenuje:

1. jedan predstavnik lučke kapetanije – pomorske struke;
2. jedan predstavnik Hrvatskog registra brodova – tehničke struke.

Članak 31.

Stručno povjerenstvo za koncesije na državnim linijama ima pet članova, a čine ga:

1. dva predstavnika Ministarstva – ekonomske i tehničke struke;
2. jedan predstavnik lučke kapetanije – pomorske struke,
3. jedan predstavnik Hrvatskog registra brodova – tehničke struke;
4. jedan predstavnik Agencije pravne struke.

Ako ministarstvo nadležno za financije imenuje svog predstavnika u stručno povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka tada u stručno povjerenstvo ulazi jedan predstavnik Ministarstva tehničke struke ili ekonomske struke.

Članak 32.

Koncesija za obavljanje javnog prijevoza daje se na rok od jedne do deset godina i to:

1. za državne linije od pet do deset godina,

2. za županijske i međužupanijske linije od tri do osam godina,
3. za lokalne linije od jedne do pet godina.

Članak 39.

Podrobnije uvjete, vrednovanje za davanje koncesije, kriteriji za određivanje cijene usluge, visinu naknade i način plaćanja, vrstu i vrijednost jamstva propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 47.

Cijene javnog prijevoza na linijama koje povezuju otoke s kopnom i otoke međusobno za stanovnike otoka određuju se na način da ne budu veće od cijene prijevoza na linijama iste udaljenosti u županijskom cestovnom prijevozu matične obalno-otočne županije.

Učenici, studenti, umirovljenici i osobe starije od 65 godina koji imaju prebivalište na otoku te zdravstveni djelatnici pri obavljanju redovitih i hitnih prijevoza bolesnika imaju pravo na besplatan javni prijevoz na linijama koje povezuju otok s kopnom i otoke međusobno, što dokazuju odgovarajućom ispravom.

Otočnim godišnjim programom Republike Hrvatske utvrdit će se popust na cijene u javnom prijevozu osobnih i teretnih vozila za fizičke i pravne osobe koje imaju prebivalište, odnosno sjedište na otocima.

Radi naknade dijela prihoda koje brodari ne mogu ostvariti zbog određivanja cijena iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, smanjit će se visina naknade za koncesiju ili povećati potpora.

Ministar uz suglasnost ministra financija donijet će propis o vrstama isprava te načinu ostvarivanja prava na povlaštena prijevoza iz stavka 1. do 3. ovoga članka.

Članak 48.

Cjenik usluga utvrđuje brodar koji je dobio koncesiju za obavljanje javnog prijevoza na određenoj liniji.

Na cjenik usluga suglasnost daje davatelj koncesije.

Pravo davatelja koncesije na davanje suglasnosti na cjenik usluga mora biti sastavni dio dokumentacije za nadmetanje.

Članak 50.

Svaki koncesionar dužan je platiti naknadu za koncesiju neovisno od eventualne potpore koju može dobiti.

Minimalni iznos pokriva troškova (potpora) predstavlja najviši iznos određen za podmirenje razlike između rashoda i prihoda na liniji.

Kriteriji za davanje potpore podrobnije se uređuju propisom iz članka 39. ovoga Zakona.

Koncesionar koji je dobio potporu mora za liniju za koju je dobio potporu voditi posebno knjigovodstvo po principu profitnog centra.

Članak 52.

Red plovidbe utvrđuje brodar nakon usuglašavanja prema članku 53. ovoga Zakona.

Red plovidbe za svaku liniju sadrži: naziv brodara, broj i vrstu linije, luke pristajanja, obvezno vrijeme polaska i dolaska u luku, razdoblje u kojem se linija održava i rok važenja reda plovidbe.

Cjelogodišnji red plovidbe može sadržavati sezonsko i izvansezonsko razdoblje.

Agencija svake godine na prijedlog brodara utvrđuje početak i vrijeme trajanja sezonskog i izvansezonskog razdoblja plovidbe.

Red plovidbe mora se utvrditi do 31. listopada za sljedeću godinu.

Redove plovidbe utvrđene prema stavku 1. do 5. ovoga članka konačno potvrđuje Upravno vijeće Agencije nakon donošenja državnog proračuna za sljedeću godinu.

Članak 53.

Brodari su obvezni redove plovidbe u unutarnjem i međunarodnom linijskom pomorskom prometu, na linijama iz članka 2. stavka 2. i članka 5. ovoga Zakona, međusobno uskladiti u Hrvatskoj gospodarskoj komori i to u županijskim komorama Pula, Rijeka, Zadar, Šibenik, Split i Dubrovnik, najkasnije do 31. listopada za sljedeću godinu.

Brodar je dužan red plovidbe dostaviti nadležnoj županijskoj komori, radi usklađivanja s redovima vožnje drugih vidova prometa, te gospodarskim interesima i interesima žitelja na otocima i nadležnim predstavnicima Otočnog vijeća.

Suglasnost na redove plovidbe za linije iz članka 2. stavka 2. i članka 5. ovoga Zakona daje Agencija na temelju usuglašenog i predloženog reda plovidbe od nadležne županijske gospodarske komore, nadležne lučke uprave i lučke kapetanije.

Članak 54.

Agencija je dužna utvrđeni red plovidbe pravodobno objediniti, objaviti i dostaviti brodarima najmanje 30 dana prije dana njegova stupanja na snagu.

Radi uvida korisnika usluga, drugih zainteresiranih fizičkih i pravnih osoba u red plovidbe, brodari su dužni objaviti red plovidbe na mjestima gdje brodar prodaje isprave za prijevoz putnika, tereta i vozila, kao i kod lučkih kapetanija koje obavljaju nadzor nad pridržavanjem reda plovidbe, kao i na internetskim stranicama.

Članak 55.

Brodar je obavezan pridržavati se objavljenog reda plovidbe koji se ne može mijenjati tijekom njegovog razdoblja primjene.

Iznimno, od odredbe stavka 1. ovoga članka, red plovidbe može biti izmijenjen uz suglasnost Agencije, ako se određena linija ukida, dodaje nova linija ili izmjeni njezina relacija zbog izvanrednih okolnosti koje su neovisne od volje brodarar.

Ako brod ne može preuzeti sve prispjele putnike i vozila brodar će osigurati kontinuirano obavljanje javnog prijevoza sukladno uvjetima utvrđenim ugovorom o koncesiji.

Članak 56.

Povremeni prijevoz putnika u obalnom pomorskom prometu jesu prijevozi koji se ne obavljaju prema utvrđenim redovima plovidbe.

Povremeni prijevoz putnika iz stavka 1. ovoga članka smatra se osobito prijevoz kao sastavni dio turističke usluge (izletničkog programa, turističkog paket-aranžmana, transfera putnika) te taksi prijevoz i prijevoz djelatnika pravnih i fizičkih osoba za njihove potrebe.

Brodar koji obavlja prijevoz putnika kao sastavni dio turističke ponude, ne smije obavljati transfer, odnosno prijevoz putnika koji nisu korisnici turističke ponude.

Taksi prijevoz je povremeni prijevoz putnika bez utvrđenog reda plovidbe i prema javno objavljenom cjeniku, za prijevoz pojedinaca ili grupe od najviše 12 putnika.

Taksi prijevoz može obavljati samo pravna ili fizička osoba registrirana¹ za tu djelatnost, s prijavljenim brodom, odnosno brodicom za gospodarsku namjenu i ishodenim odobrenjem za obavljanje taksi prijevoza na pomorskom dobru.

Članak 57.

Povremeni prijevoz putnika u obalnom pomorskom prometu ne smatra se javnim prijevozom.

VI. KAZNENE ODREDBE

Članak 61.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba koja:

1. obavlja javni prijevoz bez potpisanog ugovora o koncesiji (članak 26. stavak 2.)
2. na cjenik usluga ne zatraži suglasnost davatelja koncesije (članak 48. stavak 2.),
3. ne utvrdi red plovidbe u propisanom roku (članak 52. stavak 5.),
4. ne dostavi red plovidbe nadležnoj županijskoj komori (članak 53. stavak 2.),
5. ne objavi red plovidbe (članak 54. stavak 2),
6. se ne pridržava objavljenog reda plovidbe (članak 55.),
7. ne osigura da je službeni jezik posade na brodu hrvatski jezik (br. 45.),
8. koji na brodu ima člana posade koji ne ispunjava uvjete iz članka 28. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona,
9. koji u propisanom roku ne priloži isprave iz članka 28. stavak 3. ovoga Zakona,
10. ukoliko brodar u određenom roku ne osigura zamjenski brod sukladno odredbama članka 43. stavka 1. ovoga Zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom-od 2.000,00 do 10.000,00 kuna

Za prekršaj iz stavka 1. točke 6. ovoga članka kaznit će se i zapovjednik broda novčanom kaznom od 2.000,00 do 5.000,00 kuna.